

Sygn. akt I PK 285/04

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Herbert Szurgacz

w sprawie z powództwa T. L.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w B.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 21 kwietnia 2005 r.,
kasacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w .
z dnia 20 sierpnia 2004 r., sygn. akt V Pa .../03,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Powódka T. L. wniosła kasację od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. z dnia 20 sierpnia 2004 r. Jako podstawę kasacji wskazała art. 30 § 4, art. 45 §1 k.p., art. 10 ust. 1 art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 980 ze zm.), art. 60 k.c. w zw. z art. 300 k.p., art. 44a ust. 7 zd. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 ze zm.) w zw. z art. 477¹ § 1 k.p.c., art. 8 k.p. Powódka wskazała również na naruszenie przepisów postępowania art. 328 § 2, art. 232, art. 227, art. 233 § 1 k.p.c. Kasacja zawiera wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy Sądowi

pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych, względnie o przywrócenie jej do pracy na stanowisku pielęgniarki oddziałowej Oddziału Chirurgicznego w SPZOZ w B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy - kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz.554) zreformowano instytucję kasacji. Znowelizowany przepis art. 393³ § 1 k.p.c. określa rygory, którym obecnie powinna odpowiadać kasacja jako szczególny środek odwoławczy. Oprócz dotychczasowych wymagań w postaci wskazania podstaw kasacji i ich uzasadnienia konieczne jest przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji, przy czym należy to uczynić w sposób nawiązujący do treści art. 393 k.p.c., w którym określone zostały przesłanki odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania. Warunki, jakim powinna odpowiadać kasacja, określone w przepisie art. 393³ § 1 k.p.c. odmiennie niż wymagania przewidziane dla niej jako pisma procesowego, o którym mowa w art. 393³ § 2 k.p.c. - nie są traktowane jako formalne i podlegające ewentualnemu uzupełnieniu w trybie art. 130 k.p.c. Ich brak stanowi zatem istotną wadę, która mogłaby zostać usunięta jedynie w terminie przewidzianym do wniesienia kasacji (art. 393⁴ § 1 k.p.c.), który w przedmiotowej sprawie już upłynął. Kasacja nie respektująca powyższych wymagań należy do kategorii kasacji niedopuszczalnych w rozumieniu art. 393⁵ k.p.c. W. postanowieniu z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSN 2001, z.3, poz. 51 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że brak polegający na nieprzedstawieniu okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji powoduje odrzucenie kasacji bez wzywania o jego uzupełnienie.

Dokonując oceny, czy w kasacji powódka przedstawiła okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie należy wskazać, że w tym zakresie istnieje już bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 22 marca 2001 r. V CZ 131/01, OSNC 2001/10/156; postanowienie z dnia 12 grudnia 2000 r. V CKN 1780/00, OSNC 2001/3/52; postanowienie z dnia 11 maja 2001 r. III CZ 28/01, OSNC 2002 r./2/22; postanowienie z dnia 17 października 2001 r. III CZ 98/01,

OSNC 2002 r./5/71; postanowienie z dnia 5 czerwca 2001 r. IV CZ 45/01, OSNC 2001 r./10/157; postanowienie z dnia 10 maja 2001 r., CZ 35/01 , OSNC 2002 r./1/11). W pewnym uogólnieniu można przyjąć, że przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (spełnienie wymagania z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) powinno być wyraźne, przede wszystkim w tym znaczeniu, że nie może być ono wyinterpretowane z przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, lecz powinno przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wskaże, jakie konkretnie występujące w sprawie okoliczności pozwalają zakwalifikować kasację do rozpoznania, i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek usprawiedliwiających przyjęcie kasacji (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5 poz. 71, z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1 poz. 11). Skarżący powinien wypełnić formułę art. 393 k.p.c. odpowiednią treścią, przytaczając szczegółową argumentację prawną, wykazującą, że w przyjętych ustaleniach faktycznych, stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia, zachodzi przynajmniej jedna z wymienionych w art. 393 k.p.c. przesłanek.

W przypadku kasacji powódki, kasacja nie wskazuje okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie w znaczeniu wyżej przedstawionym. Uzasadnienie kasacji stanowi polemikę z ustaleniami Sądów pierwszej i drugiej instancji oraz ich oceną prawną.

Powyższe nie spełnia wymagań art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. przytoczenia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji. Przedstawienie okoliczności, które uzasadniałyby rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na przedstawieniu tego zagadnienia przez jego sformułowanie z przytoczeniem argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych albo uzasadnienia, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie.

Kasacja tym samym jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu na podstawie art. 393⁷ § 2 k.p.c. w związku z art. 393⁵ k.p.c.